

POSLEDNÉ ZJEDNODUŠENIE

Rodinná katechéza 101-2019 (658)

www.inky.sk

týždeň po 1. 9. 2019

... alebo sme znova, ako vždy, pri Kristovi a pri nasledovaní Krista.

BOŽIE SLOVO:

(Zjv 22,12-13.16b-17)

Čítanie zo Zjavenia svätého apoštola Jána: *Hľa, prídem čoskoro a moja odplata so mnou; odmením každého podľa jeho skutkov. Ja som Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Počiatok a Koniec. Ja som Koreň a Rod Dávidov, Žiarivá ranná hviezda." A Duch i nevesta volajú: "Príd!" Aj ten, čo počúva, nech volá: "Príd!" Kto je smädný, nech príde, a kto chce, nech si naberie zadarmo vody života. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 31, 51 až 55, 90)

Tak sme si to minule zhrnuli do troch bodov: *Byť svätý* po vzore Boha. Tvoríť vzájomné *vzťahy* po vzore *Trojice* – a to je Cirkev. A byť v tom *najlepší, akí len dokážeme byť*. To je už celkom zapamätateľné, uchopiteľné, že? Dá sa to však zjednodušiť ešte viac – do jedného jediného bodu. A tým je: *Stať sa Kristom*. Pretože k tomuto poslednému, ku Kristovi, ktorý je Alfou i Omegou, Počiatkom i Koncom všetkého, Cestou, Pravdou i Životom, nakoniec smeruje v našom živote aj v našom kresťanstve úplne všetko.

Kristus je náš Záchranca, čiže Spasiteľ. *Predstavte si, že ste stratení v lese – a les, ktorý vo Vás cez deň vzbudzoval úžas a uchvátenie, teraz, s nastupujúcou nocou, prebúdzá stále väčší a panickejší strach. A zrazu sa objaví on: Zálesák. Vysoký. Krásny. Uraštený. Sebaistý. Pokojný. Ujme sa Vás. Objíma Vás a uteší. Z ničoho vyčaruje oheň a teplú večeru. A potom Vás vyvedie z lesa von. Pozná každý chodníček, každú cestičku. Vyžaruje z neho istota a skúsenosť. Občas Vás zadrží – a Vy viete, že je rozumné poslušnúť a zastať, lebo on vie, čo robí. A inokedy sa bojíte – a on Vás postrčí dopredu. Vtedy viete, že je rozumné ísť, lebo on vie, čo treba práve teraz urobiť. Vy nie. On áno. Nie sme na tom s kresťanstvom rovnako? Svet, v ktorom žijeme... Sprvu nás svojim vábením a pozlátkom ohuroval, očaroval... potom sme ho prekukli. Odhalili sme, že je *predsieňou Pekla*, že je prázdny, plný nudy, bolesti, nepriateľstva, zloby, zrady a utrpenia. Lenže nikde sme nevideli žiadnu cestu, ako z neho uniknúť! Až kým neprišiel Ježiš. On, náš sebaistý, skúsený a mocný Záchranca. Utešil nás, objal nás... potom nás vzal za ruku a vedie nás z tohto *strašidelného lesa* von. On cestu pozná, my nie. On vie, ako uniknúť, my nie. Preto je na mieste poslúchnuť Ho vo všetkom, vo všetkom Ho presne napodobniť, doslova *kráčať v jeho šľapajách*, ako hovorí Písmo (1Pt 2,21). Inak sa beznádejne stratíme a zahynieme!*

Kristus je náš Učiteľ. *Predstavte si, že zo Zálesáka z nášho príkladu sa vyklúje Princ – a odvedie nás do domu svojho otca, mocného a veľkého kráľa, obklopeného dvorom a veľmožmi. Všetko je tam pre nás nové, neznáme, ohromným palácom počnúc a spôsobom života kráľa a jeho rodiny končiac. Nevyznáme sa v tom, nerozumieme tomu, nevieme sa orientovať, nevieme tam žiť – a vtedy sa nás znova ujíma on, Princ. Učí nás. vysvetľuje nám, čo a ako. Sám je nám vo všetkom príkladom a vzorom. A my rozumieme, že učiť sa od neho a vo všetkom sa mu, ako pravému synovi kráľa, pripodobniť, je spôsob, ako sa aj my môžeme stať súčasťou paláca a jeho nádherného života. Nie je kresťanstvo presne o tomto? Sme adoptovaní do Božej rodiny (Ef 1,15; 2,19). Máme žiť s Bohom v Nebi. Vládnúť spolu s Ním. Ale my to vôbec nevieme! Nič z toho nepoznáme! Máme len jednu šancu, ako sa zmocniť tohto večného Života v Nebi (1Tim 6,12): naučiť sa tomuto všetkému od toho Syna, Krista, v ktorom má Otec svoje zaľúbenie a ktorého nám dal za Učiteľa, aby sme Ho počúvali (Mt 17,5) a čo najdokonalejšie Ho vo všetkom napodobniť a stať sa tak synmi na obraz Syna.*

Kristus je náš Idol: Čím viac na Krista pozeráme, tým viac Mu rozumieme, tým viac chápeme, aký je a prečo je taký, aký je – a tým viac Ho obdivujeme. Je našim idolom, našim vzorom, zbožňujeme Ho – a úplne samozrejme túžime sa Mu podobať, najviac, ako len dokážeme! *A tak, ako sa iní ľudia obliekajú či česú alebo správajú podľa svojich ľudských idolov*, my vo všetkom napodobňujeme a nasledujeme náš Idol, Krista, nášho Hrdinu, Záchranca, Princa, Priateľa, Brata, ... nášho Boha!

Nakoniec, **Kristus je náš Ženích**. Stal sa s nami *jedným telom*, sme od okamihu Baránkovej svadby – krstu – *dvaja v jednom tele* (2Kor 13,5). *Predstavme si naše telo, seba samých, ako domácnosť, v ktorej odteraz už nie sme sami, ale sme tam dvaja: My a Ženích, Kristus*. Ak sme kresťania, potom sme kresťanmi preto, že Krista milujeme. Tri pádne dôvody k tejto láske sme si práve povedali. A tak – dojatí, zlomení, ohúrení, ohromení veľkosťou jeho lásky, že sa totiž znížil k nám, malým, úbohým, nepatrným, nehodným a dokonca navyše hriešnym a teda ohavne hnusným, dokaličeným a znetvoreným hriechom... a že napriek tomu k nám prišiel, zachránil nás, pozdvihol nás, učil nás, vychovával (a stále to robí), premenil nás z trosiek a strašiakov na opravdivých ľudí, obnovil v nás Božie Svetlo a priviedol k svojmu Otcovi ako svojich bratov a sestry... a nakoniec nás pojal za svoju *nevestu, manželku Baránkovu* a stal sa našim Manželom a Ženichom... – teda dojatí a ohromení veľkosťou Jeho samého i Jeho lásky, usilujeme sa, aby sa u nás cítil dobre, ako doma, aby atmosféra v našom *spoločnom dome* bola atmosférou Paláca, do ktorého nás priviedol – a nie atmosférou *stoky*, z ktorej nás vytiahol! Aby v nás mohol vidieť krásnu manželku, plnú tej istej vznešenosti, krásy, svätosti a majestátnosti, ktorá vyžaruje z Neho – a nie nejakú ohavnú spotvorenú kreatúru, akou sme pre hriech kedysi boli (Kol 3,7)! A tak z lásky ku Kristovi, Ženichovi opäť vo všetkom napodobňujeme Krista, aby sme my sami i náš *spoločný dom* boli čo najviac podľa Neho!

UVAŽOVANIE

sv. Ján Eudes tento jeden-jediný cieľ kresťanstva vyjadril týmito trefnými slovami: „*Prosím ťa, myslí na to, že nás Pán Ježiš Kristus je tvojou ozajstnou hlavou a ty si jedným z jeho údov. On je pre teba to, čím je hlava pre údy. Všetko, čo je jeho, je tvoje: duch, srdce, telo, duša a všetky schopnosti, ktoré máš všetky používať, ako keby boli tvoje vlastné, aby si mu slúžil a tým ho chválil, miloval a oslavoval. Ty si pre neho to, čím je úd pre hlavu; a preto on veľmi túži používať všetky tvoje schopnosti, akoby boli jeho, v službe Otcovi a na jeho oslavu. Ale on nechce byť iba pre teba, on chce byť aj v tebe. Chce v tebe žiť a vládnuť, ako žije a vládne hlava vo svojich údoch. Ale chce aj to, aby všetko, čo je v ňom, žilo a vládlo v tebe: jeho duch v tvojom duchu, jeho srdce v tvojom srdci, všetky schopnosti jeho duše v schopnostiach tvojej duše tak, aby sa v tebe naplnili tieto slová: „Oslavujte a noste Boha vo svojom tele“ a „nech sa“ na vás „zjaví Ježišov život“. Ale ani ty nemáš byť iba pri Božom Synovi, máš byť v ňom, ako sú údy v hlave. Všetko, čo je v tebe, treba vložiť do neho a máš od neho prijať život a dať sa ním riadiť. Niet pre teba pravého života, iba v ňom, lebo on je jediný prameň pravého života. Mimo neho nenájdeš nič iné iba smrť a záhubu. Nech je on jediným východiskom tvojich hnutí, skutkov a životných síl. Musíš žiť z neho a pre neho. ... Slovom, si jedno so samým Ježišom, ako sú údy jedno s hlavou, a preto s ním musíš mať jedného ducha, jednu dušu, jeden život, jednu vôľu, jeden úmysel, jedno srdce. Ba on sám musí byť tvojím duchom, srdcom, láskou, životom a tvojím všetkým.“*

ÚLOHA:

Prečítajte si slová sv. Jána Eudesa ešte raz. Ba aj viac ráz, ak treba. Nasajte ich do seba, predstavte si takýto život! Chcem takto žiť? Chcem byť kresťanom, čiže byť takýmto? Chcem byť Kristovým a nasledovať Ho, takto?

Pozhovárajte sa navzájom o tom: Ako by takýto život vyzeral? A ako to urobiť – čo presne a v praxi by sme mohli a mali začať konať – aby sme takto čo najviac aj skutočne žili?

Čo konkrétne podnikneme?